

عنوان مقاله:

بررسی پیشینه، شکل و کارکرد معماری چهارتاقی در خراسان بزرگ (از اوایل دوره ساسانی تا پایان سده چهارم هجری)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 6، شماره 18 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده‌گان:

میثم جلالی - دانشگاه آزاد تهران

جواب نیستانی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

با توجه به قراین موجود به جرات میتوان خراسان را یکی از خاستگاه‌های معماری در منطقه آسیای غربی برشمرد و این ادعا در یادداشتها و مقالات علمی محققانی همچون اسکار روتز، شراتو و آندره گدار قابل بررسی و اثبات است. به عنوان مثال اسکار روتز، خراسان را به عنوان خاستگاه فرم چهارتاقی در ایران معرفی میکند و این موضوع دور از ذهن نیست، چراکه مورخینی چون مسعودی، استخری و این بلخی هم در تالیفات خود از استقرار پرستشگاه‌های متعدد بهویژه آشکدها در شهرها و نواحی مختلف خراسان چون توس، بخارا، سمرقند، نیشابور، قومس، هرات و بلخ گزارش میدهند. نگارندگان در این مقاله بر آنند تا به بررسی پیشینه و سیر تحول استفاده از فرم چهارتاقی در خراسان بزرگ از اوایل دوره ساسانی تا سده‌های نخستین اسلامی پیردازند و ضمن بررسی متون تاریخی و جغرافیایی متقدم، از پژوهش‌های جدیدمانند آثار شلوم بزرگ، بوشارلا، شیمان، کایم، گدار، هرمان، هوف، وندن برگ درباره بنای‌های نظری معبد نوبهار بلخ، آشکده سرخ کوتل تخارستان، آشکده مل حیرام ترکمنستان، کاخ دامغان، آرامگاه سامانی و مزار عرب آتا در شهر تیم سمرقند کمال بهره را برده و مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد داد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030269>

